

Skattelovgivning, § 34. Disse Bestemmelser er efterhaanden blevet skærpet mere og mere, indtil de har faaet den Form, de nu har i § 22, og det er, synes jeg, ganske urimeligt, at man saaledes efter at have givet den kommunale Valgret Kapsun paa gaar hen og trækker Tænderne ud paa den, saa den i Virkeligheden intet kan udrette. Det er meget muligt, at der bør være visse Bestemmelser med Hensyn til disse Forhold, og for øvrigt falder man jo tilbage paa Bestemmelserne fra 1868, naar de nyere Bestemmelser falder bort. Men jeg mener, at hele Spørgsmaalet om, hvorledes Statens Kontrol med Kommunerne skal være, burde tages op til Overvejelse i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat om dette Lovforslag.

Ordnningen, saaledes som den nu er efter § 22, er i hvert Fald ikke tidssvarende længere; det er ganske nødvendigt, at man kommer til andre Former. For det første er Fristerne i Regelen ikke til at overholde for Kommunerne, og for det andet vil Statsmagten i Regelen, naar en Kommune kommer med Andragende om Lov til at udskrive en ny Skat, finde, at det er nødvendigt at give den Tilladelse, saaledes at Andragendets Efterkommelse betragtes som en Selvfølge. Og dersom man vil sige, at det er godt at have Bestemmelsen om et muligt Skattevalg, er der dertil at sige, at det er sikkert ganske overflødig, der er saamænd en saadan Rædsel for Valg paa Grund af Skatter i Kommunerne, at det nok skal virke baade 1 og 2 og 3 Aar, hvis der er brugt flere Penge end nødvendigt. Og i Virkeligheden er nu den kommunale Administration her i Landet saadan, at ingen kan pege paa en Kommune og sige: Der er anvendt for mange Penge dér, der er anvendt Penge paa en unyttig eller skadelig Maade. Det har tværtimod under Krigen vist sig, at Kommunerne over hele Landet er underkastede den samme økonomiske Lov. Kommuner af tilsvarende Størrelse og med tilsvarende Forhold har været underkastede ganske de samme uafvendelige Regler, og hverken Ministeriet eller Vælgerne eller en hvilken som helst anden Kommunalbestyrelse kunde gøre noget til at ændre den Ting. Derfor tror jeg ikke, man be-

høver saadanne Kauteler som dem, der er Tale om i § 22. Man har fornøden Sikkerhed i Kommunalloven i og for sig og i de Bestemmelser, der er om Behandlingen af de kommunale Budgetter, og det vil da være naturligt, at man falder tilbage paa disse Bestemmelser; men i øvrigt foreslaar jeg altsaa, at man i det kommende Udvalg overvejer, hvorledes Kommunernes Forhold til Staten rimeligst skal ordnes.

Jeg skal til Slutning blot gøre opmærksom paa, at der i den næstsidste Paragraf er indløbet en Trykfejl. Der staar, at de første Valg i Henhold til denne Lov afholdes i Marts Maaned 1920; der skal naturligvis staa 1921, men jeg vil gerne henstille til det høje Ting, at denne Sag tages op til fornøden Undersøgelse og Drøftelse i et Udvalg, og at man om muligt fremmer Sagen saa betids, at Valg virkelig kan afholdes efter denne Lov i 1921. Det forekommer mig, at alle Forhold i Kommunerne nu er saa ensartede, og at Sagerne paa den anden Side er saa store og omfattende, at det er nødvendigt, at vi udvider Valgretten, at vi skaffer mere frisindede Betingelser for Valgrettens Udøvelse og for Kommunernes Styrelse. I alle Kommuner er der skolesøgende Børn, fattige, alderdomsunderstøttede, Gader og Veje; alle de forskellige Opgaver, man har at løse, er i Virkeligheden fælles for de forskellige kommunale Omraader. Det er, synes jeg, en noget gammeldags Betragtning, at man behøver at have opholdt sig i længere Tid i en Kommune for at blive kendt med de kommunale Sager. I Virkeligheden er man, naar man kommer til en Kommune, og navnlig straks naar man kommer der, interesseret i, at Kommunen snarest mulig bliver saa god, som man kunde ønske at gøre den til, saaledes at ens Interesser kan blive fremmet derigenem. Og jeg tror, at alle Parter, alle Interesser vilde være vel tjente med, at man fik en saadan Udvidelse af den kommunale Valgret, som her er foreslaaet. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie og snarlige Behandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg tror ikke, jeg gaar Forslagsstillerne for nær, naar jeg siger, at de ikke har tænkt sig at faa dette Lovforslag gennem-